

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Jėšua stebuklas. 1 dalis

John Fenn, 2011 m. gruodžio mėn. 17 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Šios dvi naujos serijos apie įsižeidimą ir priešišumą yra tikrai geros ir reikalingos Kristaus Kūnui. Įsižeidimas yra vidinis, o priešišumas yra išorinis to pasireiškimas, taigi šitos dvi studijos yra susiję ir aš rekomenduoju abi, kaip dvi tos pačios monetos puses.

Kaip nugalėti įsižeidimą; kelias į naują Dievo laiką

Šitose serijose mokoma apie dvasines ir emocines įsižeidimo šaknis. Kodėl mes įsižeidžiame? Kodėl žmonės įsižeidžia dėl mūsų ir ką galime dėl to padaryti? Serijos parodo, kaip demonai randa kelią įsižeidimo metu, ką Dievas bando padaryti įsižeidusiojo gyvenime, kaip žmogus gali išsilaisvinti iš to įsižeidimo ir dar daugiau!

Kaip nugalėti priešišumą; išvengti priešų pinklių

Šita serija nurodo skyrių ir eilutę, kurios apibūdina priešiškai nusiteikusį asmenį, ir kaip priešiškumas atveria duris tapti priešų įrankiu. Taip pat čia rasite paaiškinimą, ką daryti, kad turėtum ramybę, kaip nugalėti priešišumą savyje, kaip melstis tokiose situacijose, ir pavyzdžiai iš asmeninio John gyvenimo, kaip išsilaisvinti iš šitų šėtono spąstų.

Jėšua stebuklas. 1 dalis

Pats nuostabiausias dalykas Jėšua istorijoje man yra būdas, kaip Jis atėjo iš amžinybės, kad taptų viena su Savo kūriniais. Yra gera ir teisinga švęsti Jo gimtadienį, bet mano mintys grįžta atgal, kas vyko prieš devynis mėnesius Betliejuje, apie paauglę žydų mergaitę Nazareto miestelyje, ir mūsų Viešpatį danguje.

Supraskite, kai Izaijas pranašavo: „**nes mums gimė vaikas, Sūnus duotas mums**“ jis kalbėjo apie Viešpaties priešistorę. Sūnus visų pirma turėjo būti duotas iš dangaus tam, kad Jis gimtų kūdikiu. Terminas „Kristus“ - „Pateptasis“ kalba apie dieviškumą, kad Jis yra mums duotas Sūnus. Kristus buvo pradėtas Marijoje ir jam buvo duotas vardas „Jėšua“, kuris kalba apie Jo žmogiškumą (Iz 9:6, Lk 1:31).

Kaip tai atsitiko?

Mes žinome, kad Kristus pasirodydavo Senajame Testamente daugeliu pavidalų. Jis pasirodydavo ir vėl išnykdavo, neapribotas laiku ir atstumais. Jis buvo tas, kuris pasirodė Abraomui Pradžios 18 skyriuje ir leido jam užtarti Sodomą ir Gomorą. Jis pasirodė Mozei degančiame krūme, pavadindamas save „AŠ ESU“. Jis pasirodė Jozuei kaip Viešpaties armijos kapitonas, ir Jozuė garbino Jį prieš vykdamas į Jerichą, ir Jis buvo ketvirtas žmogus ugnies krosnyje išgelbėjęs Šadrachą, Mešachą ir Abed Nega, bei dar daug kitų kartų.

Bet Jis pasirodydavo tais Senojo Testamento laikais laikinu žmogišku pavidalu, aš kartoju – laikinu.

(Jeigu jūs norite pastudijuoti Kristaus pasirodymus Senajame Testamente, aš rekomenduoju savo cd/mp3 serijas: „Aš Esu; Kas yra Jėšua ir iš kur Jis atėjo“).

Bet atėjus laikui, laikui skirtam Sūnui, Kristui, būti duotam kartą ir visiems laikams, priimti amžiams žmogaus kūną, žinomam, kaip Jėšua, ir būti pagimdytam, kaip vienam iš Jo kūrinių, kad Jis vėliau galėtų mirti už žmoniją.

Prašau, štai čia

Šis nuostabus perėjimas iš buvimo danguje į žemę, per užmezgimą Marijos įsčiose yra paminėtas laiške Žydams 10:5-7:

„Todėl, ateidamas į pasaulį, Jis (Kristus) sako: „Aukų ir atnašų Tu nenorėjai, bet paruošei man kūną. Tau nepatiko deginamosios atnašos ir aukos už nuodėmes. Tuomet tariau: 'Štai ateinu, kaip knygos rietime (Senojo Testamento knygoje) apie mane parašyta, vykdyti Tavo, o Dieve, valios!' “

„Jis... apiplėšė save ir esybe tapo tarnu ir panašus į žmones. Ir išore tapęs kaip žmogus, Jis nusižemino, tapdamas paklusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties“ (Fil 2:7-8).

„Iš tiesų Jam rūpėjo ne angelai, o Abraomo palikuonys“ (Žyd 2:16).

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

„Angelas jai atsakė, tardamas: „**Šventoji Dvasia** nužengs ant tavęs, ir **Aukščiausiojo** (Tėvo) **Jėga** (Kristus) apgaubs tave; todėl ir gimęs iš tavęs bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi“ (Lk 1:35).

Mane stulbina būtent Žyd 10:5-7 „Ateidamas į šį pasaulį Jis pasakė...“ Dabar aišku, kad naujagimis Jėšua pirmą kartą įkvėpdamas nepažiūrėjo į Mariją ir neištarė: „Aukų ir atnašų tu nenorėjai...“

Ne, laiške žydams mums užrašytas paskutinis pokalbis danguje tarp Tėvo ir Sūnaus prieš tai, kuomet Sūnus turėjo būti užmegztas Marijos iščiose – „Kai Jis atėjo į šį pasaulį“ – Aukščiausiojo jėga apiplėšė (angliškai ištuštino) pati save – tai reiškia palikimas ir atsisakymas visų privilegijų ir teisių danguje, kaip Tėvo Sūnaus tam, kad būtų užmegztas Marijos iščiose, Jis pasakė Tėvui: „Aukų ir atnašų Tu nenorėjai... bet paruošei man kūną... ateinu vykdyti Tavo valios, o Dieve!“

Nuostabu!

Lytinis auklėjimas 101

Tėvui reikėjo kiaušinėlio, kad galėtų paruošti Sūnui kūną. Sperma užmezgimo metu perduoda kraujo liniją, ne kiaušinėlis, o nuodėmė atėjo į pasaulį per Adomą, todėl nuodėmė paplito visoje žmonijoje ir pasidaugino žemėje.

Bet jei Gyvybė iš dangaus apvaisintų Marijos kiaušinėlių, kraujo linija plaukianti per kūdikio kūną nebūtų suteršta nuodėmės.

Žmogus nusidėjo, taigi žmogus turėjo sumokėti už tą nuodėmę. Bet visi žmonės pradėdant Adomu buvo susitępę nuodėme, nuodėmė perėjo iš kraujo linijos į kraujo liniją, taigi nei vieno nebuvo verto mirti už visus, nes visi buvo kalti!

Tėvas turėjo surasti būdą, kaip žmogui sumokėti už kaltę, bet tik žmogus, kurio kraujas nebuvo užterštas nuodėmės galėjo būti auka už kitus. Žmogus turėtų norėti pasiaukoti, nors Jis nekaltas ir nieko blogo nepadaręs, tada dangaus teismas priimtų Jo veiksmus, kai Jis galiausiai aukotųsi už žmogaus nuodėmę.

Tėvo jėga, kuri yra Kristus, apvaisino jos kiaušinėlių, o tai reiškė, kad kraujas užmezgimo metu buvo ne žmogaus, kuris buvo susitępęs nuodėme, bet tasai kraujas buvo nesuteptas ir tyras. Štai kodėl Jis buvo vertas ir galėjo numirti už žmogaus nuodėmę.

Jis įėjo legaliu būdu

Jono 10 skyriuje yra trys palyginimai, kuriuos jeigu jūs sujungsite bus sunku suprasti, ką Jėšua nori pasakyti kiekviename iš jų. Antrame palyginime 7-8 eilutėse pasakyta, kad Jis yra durys avims. 11-18 eilutėse palyginimas pasikeičia ir Jis sako, kad Jis yra Gerasis Ganytojas.

Bet šiandien mus domina pirmas palyginimas, ir jis paruošia dirvą kitiems dviems. Jono 10:1-2:

„Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas neįeina pro vartus į avių gardą, bet įlipa pro kur kitur, tas vagis ir plėšikas. O kas pro vartus įeina, tas avių ganytojas“.

Avidė yra aptvaras, vieta, kur laikomos avys. Šiame palyginime, **žemė yra avidė**. Jėšua pasakė, kad Jis atėjo į tą avidę teisingu būdu, **per duris**. **Durys yra žmogaus gimimas**. Jis atėjo teisingu būdu, Jis buvo pagimdytas. Tas, kuris įeina kitu keliu yra vagis ir plėšikas – šėtonas. Jis įėjo į avidę melu ir apgaule, ne per žmogaus gimimą.

Tai suprasdami paskaitykime tai dar kartą: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas neįeina pro vartus į avių gardą, bet įlipa pro kur kitur, tas vagis ir plėšikas. O kas pro vartus įeina, tas avių ganytojas“.

Šitas supratimas iš tiesų įtvirtina mūsų supratimą – tai ką Jis sako 10 eilutėje „Vagis ateina tik vogti, žudyti ir naikinti. Aš atėjau, kad jie turėtų gyvenimą, – kad apsciai jo turėtų“.

Wow!

Mes žinome, kad Jėšua iš tiesų gimė pavasarį arba rudenį, mes žinome pagoniškas šaknis, iš kurių kilo krikščioniška tradicija švęsti Jėšua gimimą gruodžio 25 dieną. Bet ne tai yra svarbu, svarbu tai, kad Jis GIMĖ, kad Jis atėjo į žemę legaliai, prieš tai apiplėšęs pats save, atsisakęs visų teisių ir privilegijų, kurias Jis turėjo danguje kaip Kristus, buvo užmegztas Marijos iščiose, tapo romiu, nusizėminusiu kūdikiu Jėšua, kuris gimė ėdžiose. Ir būtent tai mes pagerbiame šiuo metu.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kitą savaitę – daugiau detalių apie Jo gimimą, kodėl piemenys yra svarbūs, ir dar daugiau.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Jėšua stebuklas. 2 dalis

John Fenn, 2011 m. gruodžio mėn. 24 d., www.supernaturalhousechurch.org

Praeitą savaitę aš dalinausi pagarbią baimę keliančiomis tiesomis apie tai, kaip Kristus paliko dangų, kad būtų užmegztu Marijos iščiose ir angelo Gabrieliaus nurodymu pavadintas Jėšua. Kristus yra duotas Sūnus, Jėšua yra kūdikis gimęs mums!

Panagrinėkime atidžiau Fil 2:7-8 žodžius: „...bet **apiplėšė Save** ir esybe **tapo** tarnu ir panašus į žmones. Ir **išore** tapęs kaip žmogus, Jis nusižemino, tapdamas paklusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties“.

Graikų kalbos žodis „apiplėšė pats Save“ yra „ekenosen“, tiesiogine prasme „Jis ištuštino pats Save“.

Nuo ko Jis ištuštino Save? Ne nuo Savo dieviškos prigimties, bet Jis atidavė šlovę, kurią turėjo su Tėvu „prieš pasaulio sukūrimą“ (Jn 17:5).

Jis savanaudiškai nepasinaudojo Dievo Sūnaus pozicija, bet Savo noru atsisakė visų Sūnaus teisių ir privilegijų, kad taptų pagimdytu kūdikiu ir galėtų per auką nuvesti mus pas Tėvą. Nuostabi malonė!

Ar galime mes būti tokie pat romūs ir nusižeminę (kuklūs)

Ankstesnėje eilutė Paulius nurodo mums: „Būkite tokio nusistatymo kaip Kristus Jėzus, kuris, esybe būdamas Dievas, nesilaikė pasiglemžęs savo lygybės su Dievu, bet **ištuštino Save**“. Paulius ragina mus nepasinaudoti savo pozicija Kristuje, kurią mes turime pilnai ir tik iš Jo malonės, bet vietoj to, atmesti tokį mąstymą ir tapti tokiais pat tarnais, koks buvo Jis.

Graikų kalbos žodis „tapo“ (kaip „esybe tapo tarnu“) yra „morphe“, iš čia kyla – „metamorfozė“. Kristus patyrė transformaciją, ištuštino Save nuo visų teisių ir privilegijų danguje, kad būtų padarytas panašiu į žmones. Šitas „morphe“ yra nematomas, dvasinis įvykis tam, kad galėtų palikti dangų ir būti užmegztu Marijos iščiose.

„... ir **panašiu** į žmones“, „panašiu“ kalba apie Jo išorinę išvaizdą. Bet tai nebuvo vaidyba. Jis nepasirodė tik tam, kad būtų tarnu Kristaus kūne, Jis buvo tiksliai tuo, kuo buvo. Jis turėjo patirti metamorfozę ir gyveno tarp žmonių, kaip gyvas tikras žmogus. Nuostabu!

O dabar šiek tiek istorijos

Sritis apie Betliejų, pažodžiui jūs galite pasakyti: „duonos namai“, buvo turtinga laukais ir ganyklomis.

Kai naujos tautos, Izraelio, žmonės pasklido žemėje, viso 48 miestuose, jų priemiesčiai buvo atiduoti gyventi levitams, ir jų kaimenėms. O jau Teisėjų 17 skyriuje mes matome, kad ten gyveno kunigai... (Joz 21:2, 41-42; Teis 17: 7,9,19:2).

Jūs taip pat prisiminsite, kad Karalius Dovydas buvo iš Betliejaus, ir 1 Samuelio knygoje 17:15 mums pasakojama, kad Dovydas, palikęs karalių Saulių, išvyko „ganyti savo tėvo avių Betliejuje“. Taigi ta vieta nuo seniai buvo skirta avidėms ir bandoms.

Gyventojų išplitimas

Nauja tauta augo ir valdant karaliui Dovydui, buvo daugiau levitų, negu reikėjo atlikti pareigas šventykloje, todėl karalius Dovydas išplėtė levitų pareigas virš tų, kurias jie turėjo prie Mozės, Aarono ir jų šeimų.

Dovydas paskyrė juos tarnautojais, teisėjais, vartų sargais, kunigų asistentais, teismų prižiūrėtojais ir dirbti valgyklose, kur buvo patiekimas maistas aukojimams, kur buvo sveriamos ir matuojamos įvairios aukos ir sandėliuojamos nemaistinės aukos, ir netgi sargais.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Levitai muzikantai buvo suskirstyti į 24 būrius, panašiai ir kunigai, kurie tarnaudavo pakeisdami vieni kitus (1 Kr 23, 25-26; 2 Kr 35:3-5, 10).

Atgal į Betliejų

Per amžius nuo Dovydo laikų, maždaug nuo 1.000 metų prieš Kristų ir 1.000 metų vėliau, Jėšua dienomis, išplėstas levitų vaidmuo visuomenėje toliau augo.

Gyventojų skaičius augo ir miestų centrai išsiplėtė. Tai reiškė, kad vis rečiau ir rečiau žmonės augino savo gyvulius, pasėlius, bet vis daugiau priklausė nuo žemdirbių ir avių augintojų, kurie pristatydavo savo produkciją į miestų turgus.

Bet Viešpaties įstatymai Senajame Testamente buvo tvirti. Būti žydu – tai reiškė aukoti gyvulius, bet mažėjant gyventojų kaime, nebūtų iš kur gauti tų gyvulių.

Taiigi taip nutiko, kad einant metams, levitai, kurie negalėjo tarnauti šventykloje išplėtė savo pareigas ir tapo piemenimis ir ūkininkais bei paukščių augintojais ir pinigų keitėjais, kad žmonės galėtų nusipirkti tuos gyvulius ir išsikeisti valiutą šventykloje ir paaukoti Dievui (Štai dėl ko ir ant ko Jėšua supyko, kai Jis išvirtė prekystalius ir pinigų keitėjų stalus šventykloje).

Ach, tai štai kodėl!...

Betliejaus apylinkėse buvo ta pagrindinė sritis, kur levitai augino gyvulius šventyklos aukoms.

„Toje apylinkėje laukuose buvo piemenys, kurie, budėdami naktį, saugojo savo bandą. Staiga jiems pasirodė Viešpaties angelas, ir juos apšvietė Viešpaties šlovė. Jie labai išsigando, bet angelas jiems tarė: „Nebijokite! Štai skelbiu jums didelį džiaugsmą, kuris bus visai tautai. Šiandien Dovydo mieste **jums** gimė Gelbėtojas. Jis yra Viešpats Kristus...“ (Lk 2:8-11).

Jūs matote, laikomasi dieviškos tvarkos, Tėvas pasiuntė angelus pas levitų piemenis, kunigus pranešti: „JUMS gimė šią dieną“.

„Staiga prie angelo pasirodė gausi dangaus kareivija, šlovinanti Dievą: „Šlovė Dievui aukštybėse, o žemėje **ramybė ir palankumas žmonėms!**“

NE AŠ tau turiu gerą valią, bet tu man

Pirma pastaba – tai dangaus armija - štai ką reiškia „dangaus kareivija“. Žodis „kareivija“ Karaliaus Jokūbo vertime reiškia armiją. Tėvas pasiuntė armiją pasakyti piemenims, kad gimė Didysis Ganytojas.

Kodėl armija? Nes Tėvas skelbė taikos sutartį tarp Jo ir žmonijos „Tai Dievas Kristuje sutaikino su Savimi pasaulį, nebeįskaitydamas žmonėms jų nusikaltimų, ir davė mums sutaikinimo žodį“ (2 Kor 5:19).

Angelai sakė piemenims – Dievas sako: „Taika žemei (Aš turiu) gerą valią žmogui!“. Šis pasakymas labiau nei bet kuris kitas buvo šiuo metų laiku iškreiptas ir nutolęs nuo originalios jo reikšmės.

Tėvas nesako: „jūs visi dabar susitaikėte, nes mano Sūnus gimė“. Jis sako „Aš iškviečiau dangaus armiją, Aš turiu taiką ir gerą valią žmogui, nes yra pagimdytas mano Sūnus, kuris sutaikė visus dalykus su Manimi!“

Wow... Tėvas yra taikoje su jumis. Įrodymas yra Kristaus apsisprendimas būti plano dalimi sutaikant žemę ir dangų. Tėve, tegul Tavo valia būna įvykdyta kaip žemėje, taip ir danguje, nes Tu esi taikoje su mumis, ir mes su Tavimi, dėl Tavo nuostabios malonės!

Daugiau apie Jėšua stebuklą kitą savaitę. Merry Christmas!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Jėšua stebuklas. 3 dalis

John Fenn, 2011 m. gruodžio mėn. 31 d., www.supernaturalhousechurch.org

Jėšua stebuklas

Aš dalinausi iš Izaijo 9:6 apie Sūnų duotą ir vaiką gimusį, Jėšua (Jėzų) Kristų, Kristus reiškia Jo amžinąjį egzistavimą, o Jėšua – Jo žmogiškumą.

Jėšua stebuklas yra tai, kad Jis paliko šlovę, kurią turėjo pas Savo Tėvą „prieš pasaulio sukūrimą“, ir dar daugiau nei paliko, kaip mes matysime vėliau, Jis visiškai amžiams pakeitė Savo santykį su Tėvu (Jono 17:5).

Buvo rastas

Šitas paskutines pora savaitių mes nagrinėjome frazę iš Filipiečiams 2:5-8: „tapo tarnu ir panašus į žmones“.

Jis nusizemino visų pirma, kad būtų užmegztas ir po to, kad būtų Marijos įsčiose pilną laiką, o po to gimtų kaip kiekvienas kitas kūdikis – visa tai rezultatas to, kad Jis ištuštino Save danguje, paliko viską, ką tenai turėjo. Jis pasiliko Dievu, nes Jis neatsižadėjo Savo sūnystės, bet visa kita Jis paliko ir tapo panašiu į žmones.

Mokymasis kūne

Tai reiškia, kad Jis turėjo mokytis taip, kaip kiekvienas kitas kūdikis, vaikas, paauglys, kaip kiekvienas kitas sūnus. Nes pirmą kartą amžinybėje Jis egzistavo žmogaus kūno ribose.

Daugiau nebuvo keliavimo tarp dangaus ir žemės be fizinių apribojimų – jeigu Jis būtų buvęs per arti ugnies, kuomet Marija gamino valgyti – Jis būtų užsidegęs, visai priešingai nei ugnies krosnyje tuomet, kai Jis apgynė Šadrachą, Mešachą ir Abed Negačą - Jis atidavė šitą jėgą, kad taptų žmogumi. Jis buvo vis dar Dievas kūne, bet pats Save apribojęs.

Nes pirmą kartą amžinybėje Jis asmeniškai patyrė tai, ką patiria žmogaus kūnas. Jis patyrė alkį, troškulį, poreikį miegoti ir, ką reiškia išmokti naujus dalykus. Tai buvo vaikščiojimas, kalbėjimas, mokymasis skaityti, naudojimasis vonia ir netgi tualetu!

Taip daug yra šituose žodžiuose „nusizemino ir tapo panašiu į žmones...“ (Fil 2:8)!

Kūrėjas tapo vienu iš savo kūrinijų!

„Nors būdamas Sūnus, Jis per savo kentėjimus išmoko paklusnumo ir ištobulintas tapo amžinojo išgelbėjimo priežastimi visiems, kurie Jam paklūsta“ (Žyd 5:8-9).

„Bet matome Tą, trumpam laikui padarytą žemesnį už angelus – Jėzų, už mirties kentėjimus apvainikuotą šlove ir garbe. Reikėjo, kad Dievo malone už kiekvieną Jis paragautų mirties. Nes Tam, dėl kurio ir iš kurio yra viskas, priderėjo, vedant daugybę vaikų į garbę, kentėjimais ištobulinti jų išgelbėjimo Vadovą“ (Žyd 2: 9-10).

„Todėl Jis turėjo visu kuo tapti panašus į brolius, kad būtų gailėstingas ir ištikimas Dievui vyriausiasis Kunigas ir permaldautų už žmonių nuodėmes. Pats iškentęs gundymus, Jis gali padėti tiems, kurie yra gundomi“ (Žyd 2:17-18).

Romus ir nuolankios širdies

Kai Jėšua pasakė: „mokykitės iš manęs, nes Aš esu romus ir nuolankios širdies“ (Mt 11:29) – tai nebuvo, kad Jis staiga tapo romiu ir nuolankiu tai sakdamas, bet Jis visada buvo romus ir nuolankios širdies netgi danguje, kai Jis dalinosi šlove su Tėvu.

Tai buvo tas pats romumas ir nusizeminimas širdyje, kuris sąlygojo tai, kad Jis save ištuštino ir visų pirma tapo vienu iš mūsų! Išdidumas taip nemažsto. Kristus „leidė nesilaikyti Savo lygybės su Dievu, bet apiplėšti pačiam Save ir esybe tapti tarnu ir panašiu į žmones“. Štai koks nuolankus Jis buvo.

Pakeistas amžiams

Nuo Izaijo 9:6 iki Jono 3:16, Kristus yra vadinamas Dievo viengimiu Sūnumi. Jis buvo ir yra Dievo Sūnus. Bet **Apaštalų darbų 13:33-34** pasakojama mums, kad po Kristaus prisikėlimo Tėvo ir Sūnaus santykis pasikeitė visam laikui.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

„Dievas įvykdė mums, jų vaikams, prikeldamas Jėzų, kaip ir parašyta antroje psalmėje: 'Tu esi mano Sūnus, šiandien Aš pagimdžiau Tave!'“

Jeigu Jis buvo per amžius Dievo viengimis Sūnus, kodėl tada Tėvas sako prisikėlimo dieną: „šiandien Aš tapau tavo Tėvu?“

Priežastis ta, kad kai Kristus paliko dangų ir priėmė žmogaus kūną, Jis amžiams dabar turi tą žmogaus kūną. Jis buvo prikeltas fiziškai iš mirties žmogaus kūne. Rom 6:4 sako, kad Tėvo šlovė Jį vėl prikėlė ir vėl Jo kūną padarė gyvu – šį kartą padarytu iš dangiškos medžiagos – tai mes vadiname „pašlovintu kūnu“, bet vis dėl to tai yra žmogaus kūnas.

Dabar pakilęs į dangų, Jis apribojo Savo buvimu Dvasios srityje iki Savo sugrįžimo, kai Jis įtvirtins Savo žemišką karalystę. Kai žmonės mato Jį po pakilimo į dangų – tai įvyksta per Šventąją Dvasią.

Kai Jis kelis kartus pasirodė Pauliui, ir kai pasirodė Ananijui ir liepė jam eiti ir surasti Saulių iš Tarso, ir Jonui Apreiškimo knygoje, ir šiandien man ar tau – tai įvyksta per Šventąją Dvasią (Apd 9:10,17; 18:9; 22:17-18; Apr1:10).

Tai vadinama regėjimu arba buvimu „Dvasioje“, bet tai yra Šventosios Dvasios veikimas, techniškai priskiriamas prie dvasių skyrimo ir apima visus regėjimus bei dvasinius sapnus.

Jis nėra kaip holografinis ženklas, kuris projektuoja save šimtams žmonių tuo pačiu metu visoje žemėje – ne – kai žmonės Apaštalu darbų knygos laikais ar šiandien matė, ar mato Jėšua – tai reiškia, kad matė Jį patį. Jų akys buvo atvertos Dvasios sričiai, kaip buvo paminėta anksčiau, ir tai iš tiesų buvo Jis, o ne pristatymas, ir ne pakaitalas.

Mano požūris...

...Jis daugiau nėra VIENGIMIS Dievo Sūnus. Tėvas dabar, pirmą kartą per amžinybę, turi Sūnų pašlovintu žmogaus kūnu. „ŠIANDIEN AŠ tapau tavo Tėvu“. Nuo prisikėlimo dienos Jėšua yra vadinamas „pirmas atgimdytas iš mirties“ („pirmagimis iš mirusiųjų“) arba „pirmagimis tarp daugelio brolių“.

„...kad šis būtų pirmagimis tarp daugelio brolių“ (Rom 8:29)

„... Ir Jis yra kūno – bažnyčios galva. Jis – pradžia, pirmagimis iš mirusiųjų, kad visame kame turėtų pirmenybę...“ (Kol 1:18)

„Bet jūs prisiartinote... prie šventiško susirinkimo, prie danguje įrašytųjų pirmagimių bažnyčios...“ (Žyd 12:23)

„ir nuo Jėzaus Kristaus, ištikimojo Liudytojo, Pirmagimio iš mirusiųjų...“ (Apr 1:5)

Jis yra pirmagimis iš mirusiųjų. Naujasis Testamentas pateikia daug įrodymų apie teisiųjų prisikėlimą - aš nežinau, koks jūsų ar mano eilės numeris, bet mes esame sąrašė!

Jėšua stebuklas, To, Kuris yra toks romus ir nusižeminęs, jog nesilaikė pavydžiai pasiglemžęs Savo lygybės su Dievu, bet paliko visa tai, kad Jo kuklūs kūriniai galėtų turėti namus kartu su Juo danguje. Tai kelia žodžiais neišreiškiamą pagarbą baimę. Nuostabi malonė!

Tokios mano mintys. Pabaigsiu šitą seriją kitą savaitę.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Jėšua stebuklas. 4 dalis

John Fenn, 2012 m. sausio mėn. 7 d., www.supernaturalhousechurch.org

Vieną nuostabią pavasario dieną Kolorade, aš važiauvau į šiaurę per Denverį (1-25): kelio kairėje pusėje bolavo snieguotos kalnų viršūnės, sniegas tirpo ir kalnų papėdės žaliavo, aplink mane driekėsi miestas - mano automobilio stogas ir langai buvo atviri, ir aš dėkojau Tėvui, kad Jis yra ištikimas ir atleidžia man visas nuodėmes.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 6
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Aš citavau 1 Jn 1:9, kur pasakyta: „Jei mes išpažįstame savo nuodėmes, Jis **ištikimas ir teisingas**, Jis atleidžia mūsų nuodėmes **ir** apvalo mus (padaro tyrus) nuo visokių nedorybių (neteisumo)“.

Aš mažčiau, kokia nuostabi yra ši tiesa - jei aš išpažįstu tai ką žinau, Jis atleidžia visas nuodėmes, net tas, kurių aš nežinau, apvalydamas mane nuo visokio neteisumo – kaip gerai!

Kai aš mažčiau apie žodžius „Jis ištikimas ir teisingas, kad atleistų...“, aš pasakiau: „Ačiū Tėve, kad esi man ištikimas, ačiū, kad esi ištikimas ir teisingas su manimi, kad atleidi nuodėmes, ačiū, kad esi ištikimas ir teisingas, ir apvalai mane nuo visokio neteisumo...“, Jis staiga nutraukė mane viduryje sakinio:

„Aš nesu ištikimas tau. Aš esu ištikimas tam, ką mano Sūnus atliko ant kryžiaus!“

Dangiška valiuta?

Staiga aš supratau, kad Jis buvo teisingas, nes žodžiai „ištikimas ir teisingas“ – „tik“ nurodo į tai, ką Jėšua padarė ant kryžiaus, sumokėdamas už pasaulio nuodėmę, bet aš niekada nepagalvojau apie tai iki šio momento, kai gavau aiškumą iš dangaus. Aš sustingau nuščiuvęs romiame susižavėjime, kol mano protas dirbo, kad pakeistų savo teologiją. Aš mintyse atgailavau pelenuose ir su ašutine, kad neteisingai supratau šituos dalykus.

Visą šitą laiką, aš mažčiau, kad Jis man buvo „ištikimas ir teisingas“, niekada nemažčiau, kad tai ne dėl manęs, jaučiausi tarsi būčiau įsižeidęs. Staiga buvo apšviesta mano dvasinė arogancija ir išdidumas dar ryškiau nei sniego kepurės ant kalnų ryškiame dangaus mėlynumo fone - kaip arogantiška buvo mąstyti, kad atleisdamas Tėvas, buvo ištikimas man.

Jis buvo ištikimas Jėšua aukai ant kryžiaus atliktai prieš 2.000 metų, ne mano mažam gyvenimui. Iki šio momento, aš galvojau, kad Tėvas ir Sūnus danguje diskutuodavo tarpusavyje, kai išgirdavo mane prašant atleidimo: „Ar mes atleisim jam, ar šį kartą šiek tiek nubausim?“

Aš galvojau, kad danguje turėtų būti kažkoks kiekis valiutos dėl mano nuodėmių, ir kiek kartų aš padarydavau tą nuodėmę, jie spręsdavo, ar man atleisti nedelsiant, ar man leisti kurį laiką pagyventi savigraužoje ir savęs smerkime, kol patirsiu apvalančią srovę iš dangaus.

Ištikimas Sūnui

Bet greitai aš pakeičiau savo mintis: kryžius buvo prieš 2.000 metų, darbas atliktas, todėl daugiau apie tai nediskutuojama. Tai reiškia, kad mano nuodėmės už ateinančius metus jau atleistos - už rytojaus dieną, ateinančią savaitę, ateinantį mėnesį, ateinančius dešimt metų... visos nuodėmės jau yra **legaliai** atleistos. Visų žmonių pasaulyje nuodėmės jau legaliai atleistos. Kai mes tikime Jėšua, mes gauname tą legalų atlikto darbo rezultatą, kai žemėje aš atrišu Jam savo širdį, tada dangus atrištas atsakyti atleidimu ir išgelbėjimu.

Viskas, ką aš turiu padaryti - tai nusižemintis išpažinti, pažodžiui - „sutikti“, arba pripažinti - „aš nusidėjau“ ir aš priimu atleidimą, tada mano bendravimas atstatomas. Faktas, kad aš atgailauju yra suprantamas taip: žodis „atgailauk“ reiškia pakeisti protą, ir bet kuris, kuris pripažįsta ir išpažįsta savo nuodėmę Dievui, nukreipia savo protą nuo nuodėmės į teisumą.

(Aš nenustojau būti Dievo vaiku, kai nusidedu, bet toje nuodėmės srityje mano bendravimas laikinai sustabdomas tol, kol aš pripažinsiu savo nuodėmę. Lygiai taip, kai aš būdamas vaikas užgavau savo mažą broliuką ir buvau pasiūstas į savo kambarį – aš niekada nenustojau būti savo tėvo vaiku, bet mano bendravimas buvo sustabdytas tol, kol aš prisipažinau savo tėčiui ir broliui, kad esu neteisingas, tada bendravimas buvo atstatytas ir man buvo atleista).

Danguje nėra valiutos yra tik Tėvas, kuris ištikimas tam, ką Sūnus atliko ant kryžiaus. Wow.

Tėvas myli Sūnų, Sūnus myli Tėvą

Nors Tėvas gerbia tai, ką atliko Jo Sūnus ant kryžiaus ir netgi davė Jam vardą virš visų kitų vardų, netgi kai Jis nedelsiant atleidžia mums dėl to, ką Jo Sūnus padarė prieš daug metų, Sūnaus širdis trokšta gražinti visą šlovę Tėvui.

„Po to bus galas, kai Jis perduos karalystę Dievui Tėvui, sunaikinęs visas kunigaikštystes, visas valdžias ir jėgas. Nes Jis turi valdyti, kol paguldys visus priešus po savo kojomis. Kaip paskutinis priešas bus sunaikinta mirtis. Nes „Jis visa paklojo Jam po kojų“. Bet kai Jis sako, kad visa paklota, tai savaime

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

suprantama, kad išskyrus Tą, kuris Jam visa paklojo. Kai Jam bus visa pajungta, tada ir pats Sūnus nusilenks Tam, kuris viską Jam pajungė, kad Dievas būtų viskas visame kame“ (1 Kor 15:24-28).

Tėvas gerbia Sūnų, bet Sūnus vieną dieną viską atiduos Tėvui. Jėšua stebuklas tai, kad Jis nėra savanaudis, bet visada nori padėti mums ir gražinti šlovę Tėvui. Jis tikrai romus, nusižeminęs ir nuolankus, ir Jis liepė mus: „Mokykitės iš manęs, nes aš esu romus ir nuolankios širdies“ (Mt 11:29).

Kai aš matau krikščionių elgesį, kuris yra 180 laipsnių priešingas romiai, tarnaujantys prigimčiai, romiam ir nusižeminusiam Viešpaties charakteriui, aš atšoku siaube ir pasibjaurėjime. Jie iš tiesų Jo nepažįsta. Aš nesakau, kad jie nėra atgimę, bet jie tikrai Jo NEPAŽŪSTA, nes jei pažintų, taip nesielgtų.

Filipiečiams 3:10 atskleidžia tai, kas apaštalui Pauliui buvo pagrindinė vertybė ir prieš kokius 38 metus tapo mano pagrindine vertybe:

„**Aš užsibrėžiau tikslą** pažinti Jį ir kasdien vis giliau žengti į Jo artumą, kasdien vis aiškiau suvokdamas, atpažindamas ir suprasdamas Jo Asmenybės stebuklą tam, kad pažinčiau Jo galybę sklindančią iš prisikėlimo, kuri apima visus tikinčiuosius ir tam, kad dalinčiausi jo kentėjimais ir dvasioje galutinai būčiau perkeistas į Jo panašumą, suaugčiau su Jo mirtimi“ (Fil 3:10, išplėstinis vertimas).

Kiekvienas sprendimas, kurį aš padarau yra atsakymas į klausimą: „Ar tai padeda man geriau Jį pažinti?“ Nesvarbu koks sunkus bus apsisprendimas. Mano žmona ir aš taip gyvename jau daug metų. Koks yra teisingas sprendimas, ar tai padės mums geriau Jį pažinti? (Paprastai, tai būna daug sunkesnis kelias)

Yra kaina, kurią reikia sumokėti, kai tavo širdis pažįsta Jį – tu turi patvirtinti savo troškimą veiksmu.

Daugelis sunkiai suvokia, bet kuomet ateina situacijos, kurios reikalauja iš mūsų meilės, džiaugsmo, ramybės, kantrybės, švelnumo, pastovumo, susivaldymo, malonumo, gerumo, didesnio tobulumo ir dievotumo, tuomet vyksta šitų savybių augimas mumyse ir būtent tai yra Jo prigimtis, kuris yra romus ir nuolankios širdies. Jo pažinimas eina per nuoseklų ir atkaklų augimą šių savybių iki tol, kai jos tampa tuo, kuo mes esame.

Jo pažinimas neateina per dvasinius šiurpuliukus, angelų pasirodymus, paėmimą į dangų, demonų išvarinėjimą, praturtėjimą, ar per kitą kurį dalyką. Jo pažinimas ateina per Jo charakterio ugdymą viduje, kai mes einame su Juo per gyvenimo sunkumus.

Tai, kad mes galime pažinti Jį, kad mums leidžiama pažinti Jį, YRA Jėšua stebuklas. Mūsų Kūrėjas nori, trokšta bendrauti su mumis, būti su mumis visą amžinybę. Nuostabi malonė!

Kitą savaitę nauja tema. Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com